

12 April 1981

L.E.

Onlangs verscheen de biografie van Montkatten.
Een van zijn kwaliteiten was dat hij bewees
was dat alle zijn handelingen een historische
betekenis (kunnen) hebben. Dat geldt natuurlijk
niet alleen voor Montkatten, die leefde
met de machtsfiguren van zijn tijd, zoals vorsten
en regeringsleiders. Wij, in onze Colonic, zonder
dit historisch besef van onze daden om
ook meer willen realiseren. Deze brief
bijvoorbeeld zou in het jaar 2400 in
een museum kunnen liggen. Toen
schreven de mensen elkaar nog met de
pen. Wil men dan nog van de inhoud
kennis nemen dan is het aardig (essentieel)
om iets van ^{je} zelf bloot te geven en daarnaast
een tijdsbeeld te schetsen waarin je leeft
of anders gezegd de problematiek, althans
een gedeelte daarvan, waar de wereld
op dat moment mee te kampen heeft.
Clara Effink heeft een boek geschreven
over de ontdekkingsreizigers: de fraule.

Tuine. Zij miste het bezwaar ook dat de
dames geen historisch besef hadden ^{well} ~~was hun~~
historisch betekenis hun reizen in Afrika hadden.
Op het moment dat de bronnen van de Nijl
ontdekt werden, door Speke & Grant, was ieder-
tijds éénzelfde prestatie was als onze hedendaagse
maandreizen, zaten de dames op een daf reizen
met hun kamp daar van daar. In hun
brieven wordt niet gerefereerd aan de avonturen
waar heel Europa door geïnteresseerd was.
Kortom, na zoveel jaar moet je uit de inhoud
van de brief kunnen begrijpen, dat deze in
1901 geschreven is en het moet uit van
de schrijver ontdekken. b.v. waar die voor is en
waar die Tefen is, zijn voorkeuren, etc.
Wel, ik vind een goed geluk bij meesters heel
belangrijk!

Ik schrijf op zondagochtend boven op mijn
oude kamer in mijn onderlijk huis. Op
deze plaats ben ik altijd gelukkig. Ik ben
van het huis - een boerenhuis type met
een grote tuin waarin een kastanje, een
treur, een beuk en een Sofora Japanica
in de voortuin staan. Hoe die laatste boom
in de tuin verzeild is geraakt weet ik niet.
Een van de redenen dat ik zo graag naar
Kew Gardens woon, was dat ik de Sofora,

die daar groeit, zo graag wilde zien. Die
boom in het park was als ik me goed
herinner al 250 jaar oud en er stond
een bordje bij dat je er zelfs niet naar
mocht wijzen. Van Kluender aan het ontbijt
werd het criterium: Schoonheid met betrekking
tot vrouwen besproken. En in deze discussie
jaakt voor de zandapropen. Schoonheid is
niet het beeld wat je projecteert maar het
geprojecteerde beeld in de feest van de ander.
Een vrouw projecteert maar één beeld, maar haar
geprojecteerde beelden zijn legio. Na het
~~at~~ ontbijt - het was droef - een wandeling
gemaakt langs de weilanden. De lente
is in aan tocht want de eenden zie je
in paren opschrikken en wegvliegen als
we langs wandelen. Jesteren was mijn
grootmoeder, 80 jaar, opgenomen in het
ziekenhuis. Na de wandeling zijn
we, mijn vader en ik, naar aan opzaken.
Ze lag in diepe rust, door wat verdoving, te
slapen. Het zou me niet verbazen als ik
haar voor de laatste keer zou zien.
Zijn vernieuwd gezicht. Vanmiddag
met zeven familieleden wordt er bezaaid

over een bezitting, die ik liever kwijt
dan rijk ben. Enfin het scheidt wel
een band. De brieven arriveren en
zal deze brief als mijn: onvolledige
verskuren. YFE Aadje

toepist: le Superflu, si nécessaire